Tato práce si klade otázku, jak umožnit čtenářům či divákům lépe porozumět Shepardovým hrám a jak jim pomoci nahlédnout, byť i jen částečně, do jeho mysli. Kdo by však očekával přímočaré definice či jednoznačné závěry, ten odejde s nepořízenou. Sam Shepard dramatik, herec, režisér, scénárista, básník, hudebník a v neposlední řadě kovboj a novodobý šaman představuje velice tvrdý oříšek. Pokud bychom pochopili i jen toto málo, může nám to bohatě stačit, nerozhodneme-li se však jeho hry překládat či inscenovat. A právě pro tyto případy zde čtenáře seznamuji s nejdůležitějšími rysy Samuela Sheparda Rogerse III. Mým cílem je ukázat tři zásadní vlivy, které nejvýraznější měrou přispěly k formování Shepardovy poetiky. V úvodu se společně s mladým Samem vydáme na cestu na Východ vstříc světlým zítřkům v ulicích New Yorku. Patnáct let poté opět vyrazíme stejným směrem, tentokráte již v doprovodu nebývale úspěšné hry, která se ze San Franciska přestěhuje až do New Yorku, kde jako první hra z Off-Off-Broadway scény získá Pulitzerovu cenu. Bohužel toto zázračné dítě dlouho nepřežije. Seznámili jsme se totiž s *Pohřbeným dítětem*.

Po dalších dvaceti letech se Shepard rozhodne text přepracovat a bude tvrdit, že „je to nyní lepší hra“. To je začátek naší analýzy. Podíváme se na nové úpravy a zhodnotíme i první český překlad, který bezesporu splnil svůj informativní účel. Poté se zaměříme na novější překlady, a to jednak opět český převod, ale zároveň i text slovenský. Nepůjde nám jenom o kritiku chyb, ale i o vyzdvižení kladných stránek. Na závěr se pohodlně usadíme do křesla a necháme ostravským hercům volné pole působnosti. Mým smělým přáním je, aby právě v těchto situacích mohla tato práce posloužit, ať již překladateli při revidování původního překladu, či režisérovi při rozhodování, kdy se odchýlit od originálu a kdy se jej naopak přidržet. V neposlední řadě bych rád podal pomocnou ruku i divákům, kteří si chtějí celé představení pořádně užít.